

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně: **O. M.**, zast. Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Hélénská 1799/4, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 342,- Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jejího zástupce Mgr. Bc. Filipa Schmidta, LL.M., advokáta.**
- III. **Žalobkyni bude vrácena část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jejího zástupce Mgr. Bc. Filipa Schmidta, LL.M., advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 6. 5. 2015 se žalobkyně domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 11. 6. 2014 o povolení k přechodnému pobytu za účelem společného soužití se svým synem, který je občanem ČR.

Žalobkyně uvedla, že na vyřízení žádosti stanoví § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky ve znění rozhodném, lhůtu 60 dní. Jelikož správní orgán ve lhůtě nerozhodl, podala dne 20. 1. 2015 návrh na uplatnění opatření proti nečinnosti. Rozhodnutím ze dne 12. 2. 2015 přikázala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, jako nadřízený správní orgán, žalovanému vydat ve věci žádosti žalobkyně rozhodnutí do třiceti dnů. Žalovaný je však i nadále nečinný.

Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost podané žaloby s odůvodněním, že není a nebyl ve věci nečinný, neboť koná úkony pro vydání rozhodnutí. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně odkázala na judikaturu zabývající se definicí nečinnosti a zopakovala důvody již dříve uvedené v žalobě, pro které je dle jejího názoru žalovaný nečinný.

Podáním ze dne 15. 9. 2015 vzala žalobkyně svou žalobu v celém rozsahu zpět pro pozdější chování žalovaného. Současně požádala soud, aby jí přiznal náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke zpětvzetí žaloby navrhl, aby soud žalobkyni náklady řízení nepřiznal, neboť o žádosti žalobkyně bylo rozhodnuto dne 14. 8. 2015 pod čj. OAM-8014-34/PP-2014 a to tak, že přechodný pobyt byl žalobkyni povolen.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném, (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Soud tedy s ohledem na zpětvzetí žaloby řízení v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Jelikož se žalobkyně domáhá náhrady nákladů řízení, zabýval se soud otázkou, zda jsou splněny podmínky pro její přiznání. Při rozhodování o nákladech řízení vzal soud v úvahu pravidla stanovená v § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud žalobkyně podanou žalobou opodstatněně brojila proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončil vydáním rozhodnutí, a žalobkyně proto svou žalobu vzala zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení.

V této věci soud zjistil, že žalobkyně podala dne 11. 6. 2014 žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Žalobkyně následně uplatnila u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců opatření proti nečinnosti, na jehož základě Komise dne 12. 2. 2015 pod čj. MV-12203-2/SO-2015 podle § 80 odst. 4 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném, přikázala žalovanému do třiceti dnů od doručení tohoto opatření vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu. Žaloba na ochranu proti nečinnosti byla ke zdejšímu soudu podána dne 6. 5. 2015. Žalovaný o žádosti žalobkyně rozhodl až dne 14. 8. 2015.

V souladu s názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v jeho rozsudku ze dne 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41, Městský soud v Praze nehodnotil průběh celého správního řízení, soustředil se toliko na tu jeho část, která se odvíjela od vydání opatření proti nečinnosti Komisí, tj. ode dne 12. 2. 2015. Soud byl povinen přihlédnout ke všemu, co se ve třicetidenní lhůtě, která byla žalovanému určena k vydání rozhodnutí ve věci, událo. Soud zjišťoval, jestli v průběhu řízení nedošlo k okolnostem, které by způsobily stavení či prodlužování lhůt a zda žalobkyně poskytovala žalovanému dostatečnou součinnost.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že žalobkyně bezúspěšně vyčerpala prostředek ochrany proti nečinnosti, když o její žádosti bylo rozhodnuto až po uplynutí opatřením proti nečinnosti stanovené třicetidenní lhůty. Žalovaný sice v řízení činil úkony směřující k ukončení řízení (např. dne 23. 2. 2015 provedl výslech žalobkyně a vedlejšího účastníka řízení – syna žalobkyně, na žádost žalovaného byla dále dne 21. 5. 2015 u syna žalobkyně a dne 22. 5. 2015 u žalobkyně provedena pobytová kontrola), avšak lhůtu stanovenou opatřením proti nečinnosti k vydání rozhodnutí nedodržel. Soud tedy konstatuje, že žaloba by byla úspěšná a žalobkyni proto přísluší právo na náhradu nákladů řízení.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. tak, že ji žalobkyni přiznal. Náklady řízení tvoří výdaje právního zastoupení žalobkyně, spočívající v mimosmluvní odměně za tři úkony právní služby po 3 100,- Kč (převzetí a příprava věci, sepsání žaloby, zpětvzetí žaloby) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) a v náhradě hotových výdajů spočívajících ve třech úkonech po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupcem žalobkyně je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Částka daně činí 2 142,- Kč. Žalobkyně má dále právo na náhradu části zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč (zbývající část poplatku ve výši 1 000,- Kč soud žalobkyni vrátil výrokem III. tohoto usnesení). Celkem tak žalobkyni náleží náhrada nákladů řízení ve výši 13 342,- Kč.

Soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení za její podání (nazvané replika) ze dne 9. 7. 2015. Tímto podáním žalobkyně pouze reagovala na výzvu soudu ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez nařízení jednání, odkázala na judikaturu o nečinnosti, zopakovala žalobní důvody, pro které je žalovaný nečinný, a vyčíslila náklady řízení. Jde tedy o podání bez významu pro rozhodování ve věci samé.

O vrácení soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč, soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého „Soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. (...)“. Žalobkyně zaplatila soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, soud jí proto vrátil částku 1 000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. října 2015

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková